Sedda immet lounepool mail tihti peále-
gi nähha. agga 1805 aastal sedda kelgis pai-
gus paljogi olli, keigeennamiste Prants-Ita-
li-ja ka Wennegi-maal Nenda olli selsam-
mal aastal, 13 nemal Martsi ku päwal,
Wenne-mal Woronessi linna walli tagga üks
terwe rüggement wälja peäl marssimas ja op-
pimas, ja kuuldi korraga kello ühheteistkümne
ajal enne lounat, kõrgel tule käes kui kanged
tükkilaskmist ollewad, werand-tund pärrast
sedda, hakkas kiwwa kui rahhet saddama, ja
tulli ka üks ütlemata suur kiwwi mahha, mis
Kindrali, keigi peälikute ja soldatite nähhes ja
kuuldes, lummes kihises, kahhises ja kohhises,
sest et ta elle tulline mahha olli tulnud. An-
ti lõhhe Keisri Härrale teada, mis olli sün-
dinud; ja käskis Ülllemwallitseja kiwwid.
Moskwasse wia. Pandi temmale siis kuus-
teistkümmend hobbost ette. Moskwas, kus
ta praego weel seismas, lõhhuti monned tük-
kid küllest ärra, ja widi Peterpurri Keisrile
nähha.

Selsammal aastal nähti esimest-

küünla ku päwal, kello pool üks süda öe
ajal, mitmel mail korraga märato suurt tulle-
palli, mis Roosi poole läks, kahhu ta,
mahhalanges, agga kui jo wägga madalalt
ülle Skara linna olli minnemas, panni Toom-
pá kirikud pollema, kukkus wimaks seál sam-
mas liggimail ühte küllasse, läks lõhki, ja
panni küllad ka pollema.

Waatke armad innimesed! mis immet
Issanda teud kulutawad, ja kuida innimene,
kes teadmata, neid omma äbbaussoga ärra-
teutab. On siis ikka hea, kui monda Jum-
mala lobud-asjust teada same, sest et selle
läbbi targemaks same, ja monnest tühjast äb-
baussust lahtipeäseme.